

Bajer: Jeg skal ikke afgive en lignende Erklæring som den, der nu kom fra det ærede Medlem, som sidst havde Ordet. Jeg tror vistnok, at vi baade kunne og maa anvende en saasum, som blev tilbudt i forrige Samling, og det gjør mig ondt, at dette Tilbud ikke blev modtaget. Det gjør mig ikke ondt, for saa vidt som jeg i et enkelt Punkt kunde ønske den Plan forandret, hvorefter Spørgsmaalet dreiede sig; men med Hensyn til selve Tilbudet gjør det mig ondt, at den daværende Regjering ikke modtog det, thi jeg kan forsikre, at det ikke er let allevegne her i Danmark at vedligeholde Interessen i denne Henseende, og der turde komme Omstændigheder, da man vil komme til at fortryde, at man den Gang ikke modtog den fremvakte Saad. I Overigt skal jeg kun udtale mig meget kort om det flantsielle Spørgsmaal. Naar det gjælder om overordentlige Foranstaltninger, forekommer det mig i Almindelighed naturligt, at tilveiebringe dem paa en overordentlig Maade, i Særdeleshed naar det gjælder om Udgifter til Forsværsøvelsen; thi som en berømt Forfatter, Monte-Cuculli siger: Til at føre Krig behøves der 3 Ting: Penge, Penge og Penge; Penge baade før, efter og under Krigen. Naar en Krig bryder ud, er det rigtigt, at have et vel forsynet Skatkammer, og der vil ogsaa komme Udgifter for Efterkommerne. Man siger, at disse Summer ikke bør tilveiebringes ved en overordentlig Skat, fordi ogsaa Efterkommerne ville faae Godt af Foranstaltningerne. Men Efterkommerne kunne paa anden Maade faae deres Byrde at bære, og desuden turde det hælde, at det, vi nu haabe adaare at faae vedtaget, ikke viser sig at være holdbart, men at der maa forbedres derpaa, og Efterkommerne ville da ogsaa komme til at bde Skat. — Hvad der nærmest bragte mig til at tage Ordet, var en Ytring af det ærede Medlem for Præstf. Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) som jeg optager, ikke for at imødegaa den, men snarere for at give den Medhold, skjøndt jeg maaste vil anvende den i en noget anden Retning, end det ærede Medlem har tænkt sig. Han ytrede, at man bør tage sine Forholdsregler lige overfor de værste Tilfælde, og det er efter min Formening fuldstændigt sandt. Det er netop det, jeg mest bellager ved det Forslag, vi have modtaget fra Regjeringen angaaende Befæstningsagen, at man ikke har taget de værste Tilfælde i Betragtning. I den Henseende forekommer det mig, at Forsvarskommissionen fra 1866, af hvis Betænkning jeg igaar oplæste et lille Stykke, har været mere forudseende, idet den har forudsat det Tilfælde, at Danmark aldeles pludselig kunde blive overfaldet af en Magt, som var det overlegen ikke alene til Lands men ogsaa til Søes, saaledes at Forbindelsen mellem Landsdelene aldeles blev afstaaen. Det er derimod et Tilfælde, som den værende høje Regjering ikke ønsker at tage Hensyn til, saaledes som det ses af en Ytring i Bemærkningerne til Lovforslaget, idet det nemlig der hedder et Sted, at Herrens Sammenbringning paa Sjælland ikke vil kunne forhindre; med Mindre vi ganske ufornødet angribes af en Fjende, som ogsaa er os meget overlegen til Søes i vore indre Farvande; men tilføies der, det er et Tilfælde, som man ikke bør forudsætte. Jeg tror netop, at man bør forudsætte det, og vil man ikke det, begaar man en Feil, som kan straffe sig overordentlig haardt. Jeg er fuldstændig enig med den høitærede Forsvarsminister, hvad Enhver, der har den mindste Forstand paa militære Sager, maa være enig i, nemlig at det ved alt Forsvar gjælder at sammenbringe; det mytter ikke at ville sprede, men man maa sammenbringe. Jeg tror imidlertid, at det tillige gjælder om at finde det rette Dieblit til at sammenbringe. Det maa rette sig efter Omstændighederne, som de foresalde i Virkeligheden, og man er ikke i Stand til at forudsige, at Sammenbringningen netop skal ske f. E. til Sjælland. Det kan godt være, at den bør ske til Sjælland, og jeg kan tænke mig det Tilfælde som det ikke mindst sandsynlige, at vi kunne blive fuldkommen overstaarne ved en Krigs Udbrud, saaledes at det vilde gjælde om at være vel forsynet paa begge Sider af Store Belt. Hvis man ikke tager Hensyn dertil, kan det ved en Krigs Udbrud let hælde, at vi Best for Store Belt have Tropper uden Vaaben og Ost for Store Belt Vaaben uden Tropper. Jeg bellager derfor, at man altsor meget synes at være kommen ind paa, at Forsværet nødvendigvis skal lægges ved Sjælland og der alene. Det ser saaledes ud, som om Meningen er, at alt Muligt, i det Dieblit, det blot puffer nede ved vor Sydgrænse, skal føres over til Sjælland og ind i Kjøbenhavn. For saa vidt vil jeg kalde det en Paradox, naar der i Anmærkningerne til Lovforslaget ansøres imod den Lante, jeg forsværer: Ved at ville forsvare Alt, forsværer man Intet. Det er naturligvis paa en vis Maade sandt; men jeg tror ikke, at man altsor stærkt skal betone det. Man fristes da til at gjøre en modfat Paradox gjældende, der kunde lyde saaledes: Ved at ville forsvare Alt i Kjøbenhavn forsværer man Intet, hverken i eller udenfor Kjøbenhavn. Jeg tror, at det ved en Krigs Udbrud gjælder om at være nogenlunde forberedt paa, at man i Begyndelsen om muligt markerer Forsværet i hver Landsdel, ogsaa i Sjælland. Jeg veed, at Sjælland er vanskeligt at forsvare, at det næst efter Fyen er den vanskeligste Landsdel at forsvare; men jeg tror paa den anden Side, at det ikke kan forsvares over for den talrige Befolkning der ligesom at lade den ligge for aabne Døre. — Da Kjøbenhavns Befæstning har været temmelig stærkt paa Tale i det foregaaende Møde, skal jeg dernæst tillade mig et Par korte Bemærk-

ninger til, saaledes som det ses af en Ytring i Bemærkningerne til Lovforslaget, idet det nemlig der hedder et Sted, at Herrens Sammenbringning paa Sjælland ikke vil kunne forhindre; med Mindre vi ganske ufornødet angribes af en Fjende, som ogsaa er os meget overlegen til Søes i vore indre Farvande; men tilføies der, det er et Tilfælde, som man ikke bør forudsætte. Jeg tror netop, at man bør forudsætte det, og vil man ikke det, begaar man en Feil, som kan straffe sig overordentlig haardt. Jeg er fuldstændig enig med den høitærede Forsvarsminister, hvad Enhver, der har den mindste Forstand paa militære Sager, maa være enig i, nemlig at det ved alt Forsvar gjælder at sammenbringe; det mytter ikke at ville sprede, men man maa sammenbringe. Jeg tror imidlertid, at det tillige gjælder om at finde det rette Dieblit til at sammenbringe. Det maa rette sig efter Omstændighederne, som de foresalde i Virkeligheden, og man er ikke i Stand til at forudsige, at Sammenbringningen netop skal ske f. E. til Sjælland. Det kan godt være, at den bør ske til Sjælland, og jeg kan tænke mig det Tilfælde som det ikke mindst sandsynlige, at vi kunne blive fuldkommen overstaarne ved en Krigs Udbrud, saaledes at det vilde gjælde om at være vel forsynet paa begge Sider af Store Belt. Hvis man ikke tager Hensyn dertil, kan det ved en Krigs Udbrud let hælde, at vi Best for Store Belt have Tropper uden Vaaben og Ost for Store Belt Vaaben uden Tropper. Jeg bellager derfor, at man altsor meget synes at være kommen ind paa, at Forsværet nødvendigvis skal lægges ved Sjælland og der alene. Det ser saaledes ud, som om Meningen er, at alt Muligt, i det Dieblit, det blot puffer nede ved vor Sydgrænse, skal føres over til Sjælland og ind i Kjøbenhavn. For saa vidt vil jeg kalde det en Paradox, naar der i Anmærkningerne til Lovforslaget ansøres imod den Lante, jeg forsværer: Ved at ville forsvare Alt, forsværer man Intet. Det er naturligvis paa en vis Maade sandt; men jeg tror ikke, at man altsor stærkt skal betone det. Man fristes da til at gjøre en modfat Paradox gjældende, der kunde lyde saaledes: Ved at ville forsvare Alt i Kjøbenhavn forsværer man Intet, hverken i eller udenfor Kjøbenhavn. Jeg tror, at det ved en Krigs Udbrud gjælder om at være nogenlunde forberedt paa, at man i Begyndelsen om muligt markerer Forsværet i hver Landsdel, ogsaa i Sjælland. Jeg veed, at Sjælland er vanskeligt at forsvare, at det næst efter Fyen er den vanskeligste Landsdel at forsvare; men jeg tror paa den anden Side, at det ikke kan forsvares over for den talrige Befolkning der ligesom at lade den ligge for aabne Døre. — Da Kjøbenhavns Befæstning har været temmelig stærkt paa Tale i det foregaaende Møde, skal jeg dernæst tillade mig et Par korte Bemærk-